

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Факультет іноземної філології
Історичний факультет

СХОДОЗНАВСТВО. АКТУАЛЬНІСТЬ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

*Тези доповідей
I Міжнародної науково-методичної конференції
20 березня 2020 р.*

Харків – 2020

УДК 81'243
ББК 81.2
С91

Укладачі: Н.В. Руда, Л.М. Ямпольська

Організаційний комітет конференції:

І.Ф. Прокопенко – академік НАПН України, доктор педагогічних наук, ректор (голова);

Ю.Д. Бойчук – доктор педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи ХНПУ імені Г.С. Сковороди (заступник голови);

Хошіно Юічі – Другий секретар Посольства Японії в Україні (заступник голови).

Сходознавство. Актуальність та перспективи. Тези доповідей I Міжнародної науково-методичної конференції, 20 березня 2020р. – Х. : ХНПУ імені Г. С. Сковороди, 2020. – 258 с.

Затверджено редакційно-видавничою радою Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди
Протокол № 4 від 15.06.2020р.

До збірника увійшли тези доповідей, присвячені проблемам східної філології, освіти та виховання, методики викладання сходознавчих дисциплін, перекладу, літературознавства, історії, економіки, політики, соціуму країн Сходу. Розраховано на наукових працівників, викладачів, аспірантів, студентів філологічних та історичних спеціальностей.

Видано за рахунок укладачів

©Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди
© Н.В. Руда, Л.М. Ямпольська

століть.....	168
Чжан Чже. Натюрморт у сучасному китайському мистецтві: основні тенденції розвитку.....	170
Чупир Ю.В. Історія китайського цирку та його місце у сучасній світовій культурі.....	172

ІСТОРІЯ СХОДУ: ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ

Гишко Г.Б. Аналіз поєднання нових форм агресії у локальних конфліктах на Близькому Сході початку ХХІ століття.....	173
Гоков О.О. «Военно-статистическое исследование» и «военная разведка» Российской империи относительно Ирана во второй половине XIX в.: понятия и их наполнение.....	175
Кошовий С.А. Нові горизонти глобальної дипломатії на прикладі Китайської Народної Республіки.....	179
Мачарадзе В.В. «Революція троянд» у Грузії та її наслідки.....	181
Пилипчук Я.В. Кавказская Албания между хазарами и арабами.....	184
Пількевич В.О. Великий Китайський мур у списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.....	186
Потульницький Г.В. Причинки до історії мазепинської еміграції в контексті протистояння інтересів Франції та Росії в Криму у 1750-х рр.....	187
Сухобокова О.О. Початки формування української громади Зеленого Клину (1880-ті рр. – 1914 р.).....	189
Фалько С.А. Военна модернізація на Сході: поставки зброї з Європи і США в Азію у другій половині XIX – на початку ХХ ст.....	191
Ціватий В.Г. Концепт «Восток» и особенности внешней политики республики Индия (2018-2020 гг.): институциональный и историко-традиционный дискурсы.....	195
Ямпольська Л.М., Абдулкадер Ардалан Латіф Абдулкадер. Концепція джихаду в ісламській цивілізаційно-культурній традиції (теоретичний аналіз)..	197
Блажко Ю.Г. Шовковий шлях.....	200
Воронін Є.І. Особливості диктатури Ж.-Б. Бокасси в центральноафриканській Республіці (1966–1979 рр.).....	201
Ляшевська Г.І. Причини політики «сакоку» в Японії.....	203
Марченко В.С. Міжкорейське культурне співробітництво у врегулюванні корейської проблеми.....	205
Мельникова А.С. Радіо «Télévision Libre des Mille Collines» як інструмент міжнародної ворожнечі у Руанді 1994 року.....	207
Прочкарук Д.О. Діяльність ФАТХ під керівництвом Ясіра Арафата (1969-2004 рр.).....	209
Савченко Т.О. Восточное влияние на греческую архитектуру в период эллинизма.....	211
Сумцов Р.С. Кохімська битва 1944 р.....	212
Тарасенко О.В. Лев Ілліч Мечников – співзасновник Токійського університету.....	214
Хижняк І.А. Система военного управления Персидской империей в период правления Дария I.....	216
Цибульник В.В. Країни Магрибу в XV–XVI ст.....	217
Якібчук О.Ю. Перехід від османізму до тюркізму: ідеологічний аспект.....	219

ЕКОНОМІКА, ПОЛІТИКА, СОЦІУМ КРАЇН СХОДУ

Беззубенко А.В. Індія і США: шлях до стратегічного партнерства.....	220
Олійник О.М. Історичний розвиток права в Індії.....	222

3. Аль-Маудуди Абу Ала. Основы ислама. М.: ПК Сантлада, 1993. 128 с.
4. Ежова А. «Борьба с нафсом» и великий джихад в исламе. Исламская интеллектуальная инициатива в XX веке; под общ. ред. Г.Д. Джемалю; сост., комм. А. Ежовой. М.: Издательский дом «УММАН», 2005. С. 267–276.
5. Ибн Джамиа Зиеу. Исламская акида (вероучение, убеждения, воззрения) по священному Корану и достоверной Сунне. М.: БАДР, 1994. 125 с.
6. Ибн Таймийя. Глава о джихаде. URL: www.kavkazcenter.com/russ/ (дата обращения: 10.02.2020).
7. Коран; пер. и комм. с араб. И.Ю. Крачковского. М.: Наука, 1990. 635 с.
8. Кутб Сайид. Будущее принадлежит исламу. Эта религия. Вехи на пути Аллаха. Махачкала: БАДР, 1997. 360 с.
9. Кутб Сайид. Джихад на пути Аллаха. Начало главы. Кепель Ж. Джихад: Экспансия и закат исламизма; пер. с фр. В.Ф. Денисова. М.: Ладомир, 2004. С. 439–441.
10. Кутб Сайид. Под сенью Корана. М.: УММАН, 2003. 244 с.
11. Мирский Г.И. Исламизм, транснациональный терроризм и ближневосточные конфликты. М.: Изд. дом ГУ ВШЭ, 2008. 163 с.
12. Попков В.В. Реванш Востока. Соотношение Запада и Востока в глобальных геополитических трансформациях (конец XX – начало XXI века). Харьков: Бурун Книга, 2010. 126 с.
13. Резник С.В., Кутоманов С.А., Мизаев В.Н. Исламский терроризм как транскультурный проект. Научные ведомости. Серия Философия. Социология. Право. Вып. 13. 2010. № 14 (85). С. 299–305.
14. Сейджмен М. Терроризм как судьба. Этические и социальные причины Глобального джихада Салафи. URL: www.nationalsecurity.ru/library/00016/00016sageman1.htm (дата обращения: 10.02.2020).
15. Сиддыки Калим. Интеллектуальный потенциал Сира. Исламская интеллектуальная инициатива в XX веке; под общ. ред. Г.Д. Джемалю; сост., комм. А. Ежовой. М.: Издательский дом «УММАН», 2005. С. 304–307.
16. Шариати Али. Джихад и шахадат. Исламская интеллектуальная инициатива в XX веке; под общ. ред. Г.Д. Джемалю; сост., комм. А. Ежовой. М.: Издательский дом «УММАН», 2005. С. 267–276.
17. Ямпольская Л.Н. Концепция джихада в исламской традиции. Псковский военно-исторический вестник. Псков: Региональное отделение Общероссийской общественно-государственной организации «Российское военно-историческое общество» в Псковской области, 2015. Вып. 1. С. 183–188.
18. Berry E., Epstein M. Transcultural Experiments: Russian and American Models of Creative Communication. New York, 1999. 226 p.

ШОВКОВИЙ ШЛЯХ

Блажко Юлія Григорівна, студентка 2 курсу

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Науковий керівник : С.С. Науменко

Великий шовковий шлях-це один з найбільш відомих торгівельних шляхів, який виник ще у перші сторіччя до нашої ери, сполучав Євразію від Середземномор'я до Китаю. Термін «Великий шовковий шлях» в історію ввів німецький географ Фердинанд Ріхгофен у 1877 році. Великий шовковий шлях з'явився у результаті торгівлі шовком, проте через шовковий шлях до Китаю потрапляли з Центральної Азії такі товари як килими, фарби, породисті коні, дорогоцінне каміння. Китай в свою чергу відправляв шовк, чай, папір, порох, хутро. Торгівельний шлях мав могутню систему доріг, основні дороги північна та південна. Північна дорога йшла через Турфан, перетинала Памір і далі

до Тегерану. Південна вела на Близький Схід, Індію до Середземного моря. Ще один відомий шлях, який називався «лазуризовим». Лазурит – це напівдорогоцінне каміння, яке видобували у одному з районів Паміру, високо цінувався в усьому Світі [1]. Починався «лазуризовий шлях» в горах Паміру, проходив через Іран, далі прямував до Азії та Єгипту. Проходив шовковий шлях і територією сучасної України, населення Приазов'я та Причорномор'я вивозило такі товари як мед, м'ясо, зерно, шкури. Джерела запевняють, що шовковий шлях виникає під час правління династії Хань. Історична особа, яка стала ініціатором – це дипломат Чжан Цянь, який за наказом імператора проводив переговори з кочовими племенами. Чжан Цянь потрапив у полон до Середньої Азії. Під час перебування у полоні, він винайшов зручні для торгівлі шляхи. Після повернення Чжан запевнив імператора, що вести торговельні відносини з Заходом є дуже вигідно та вказав на зручні шляхи для торгівлі. Цей й стало основою для шовкового шляху. Купці, які здійснювали обмін товарами, найчастіше обмінювалися ними на півдорозі. Для цього існували спеціальні пункти зупинки та базари. На зупинках працював спеціальний персонал, який намагався покращити умови торговельного обміну та зробити його максимально комфортним для купців. Це були перекладачі, мінняйли, збирачі податків. Тут можна було перезавантажити товар, перезавантажити коней або верблюдів, навіть замінити втомлених тварин.

Шовковий шлях також можна назвати місцем поширення світових релігій, оскільки розширення торговельних зв'язків з Індією, жителі Китаю дізналися про буддизм [2]. Через Шовковий шлях, китайці також дізналися про іслам, на території Китаю навіть існували громади купців-мусульман. В наші дні Великий шовковий шлях є місцем, яке досліджують археологи.

22 червня 2013 року Великий шовковий шлях був включений до списку Всесвітньої спадщини Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури (ЮНЕСКО).

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Лубо-Лесніченко Є.І. «Китай на Шовковому шляху», М. 1994
2. Кузнецов А.Н. «Енциклопедія нового Китаю» М.: Прогрес, 1989 – 509 с.

ОСОБЛИВОСТІ ДИКТАТУРИ Ж.-Б. БОКАССИ

В ЦЕНТРАЛЬНОАФРИКАНСЬКІЙ РЕСПУБЛІЦІ (1966–1979 рр.)

Воронін Євген Ігорович, студент I курсу магістратури історичного факультету

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Науковий керівник: к.і.н., доц. Л.М. Ямпольська

Серед тиранів минулого століття Жан-Бедель Бокасса займає особливе місце. Прозваний журналістами «чорним Калігулою», Бокасса перевершив римського тирана: навіть відомий своїми звірствами імператор Риму ніколи не вживав в їжу людське м'ясо. Для Бокасси ж це було не тільки гастрономічною пристрастю, але і способом таємного самоствердження.

Тема нашого дослідження є актуальною, адже в той час, коли здавалося, що цінності «західної демократії» перемагають у всьому світі, деякі країни Сходу, зокрема Екваторіальної і Тропічної Африки, починають повертатися до диктатур. Вивчення причин виникнення, особливостей і наслідків диктаторських режимів має стати запобіжним фактором для всього людства і має безперечну наукову новизну, з огляду на недостатнє вивчення цього питання в історіографії.

Завданнями нашого дослідження є аналіз військової і політичної кар'єри, внутрішньої та зовнішньої політики Жана-Беделя Бокасси – президента Центральноафриканської Республіки (1966–1976 рр.) і самопроголошеного імператора

Сходознавство. Актуальність та перспективи. Тези доповідей
I Міжнародної науково-методичної конференції

Відповідальний за випуск: (Руда Н.В.)

Комп'ютерна верстка: Петрищева О.В.

Коректор: Коробкіна І.М.

Відповідальність за дотримання вимог академічної доброчесності несуть автори

Підписано до друку Формат Папір офсетний.
Гарнітура Times New Roman. Друк офсетний. Ум. друк. арк.
Обл.-вид. арк. Зам № Тираж прим. Ціна договірна.